

[Statsministeren.]

syn på regeringen ikke er undergået nogen forandring. Efter sidste storpolitiske debat erklærede venstres daværende ordfører som bekendt, at venstre havde den mest ubegrænsede mistillid til vor regering. Formentlig var dette skrabud for Knud Kristensen nødvendigt for det ærede medlem hr. Erik Eriksen. Jeg bør vel takke på regeringens vegne for denne meddelelse, og jeg vil gerne gøre det så hensynsfuldt som muligt.

Jeg nøjes med at tage erklæringen til efterretning, men undlader af hensyn til det forestående grundlovsjubiléum at fordybe mig i regeringens syn på partiet venstre.

Til det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft vil jeg også gerne gøre et par bemærkninger udover det svar, jeg har givet angående betragtningerne med hensyn til Sydslesvig.

Jeg deler det håb, det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft udtrykte angående mulighederne for i løbet af 1950 at være kommet så vidt, at det med et tilstrækkeligt stort flertal skulle være muligt at få gennemført den forfatningsændring, som af så mange grunde er ønskelig.

Når vi har afstået fra vort principielle ønske om 21 år og er indgået på den politiske aftale angående 23 års valgretsaldern, er det for at gøre et alvorligt forsøg på nu at nå til en forfatningsrevision med den tilstrækkelige politiske tilslutning.

Jeg håber, at de nedsatte underudvalg vil fremme arbejdet mest muligt i sommerens løb.

De tanker, det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft rejste angående statssekretærer, ministrenes forhold, regeringsdannelse og andet, vil det være naturligt at tage op i underudvalgene.

Inden jeg replicerer til en bemærkning af det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard, vil jeg i en indskudt bemærkning vende mig til det ærede medlem hr. Viggo Starcke.

Det ærede medlem hr. Viggo Starcke citerede en udtalelse, som han påstod var fremsat af det ærede medlem hr. Poul Hansen (Kalundborg), og bad mig svare på, om det virkelig var sådan, at man måtte regne med bevidst uro på arbejdsmarkedet, hvis vi ikke havde en socialdemokratisk regering.

Spørgsmålet er jo en halv insinuation, og det ærede medlem burde have overvejet det endnu en gang, inden han stillede det, men da spørgsmålet nu er stillet, skal jeg oplyse:

Først, at det ærede medlem hr. Poul Hansen (Kalundborg) har meddelt mig, at det

ærede medlems gengivelse af hans udtalelser ved det pågældende møde er fordrejet.

dernæst, at hverken socialdemokratiet eller regeringen afgør, om der skal være arbejdskonflikt her i landet. Beslutning herom træffes af parterne, og afgørende er naturligvis parternes saglige bedømmelse af overenskomstgrundlaget.

Selvfølgelig udnytter socialdemokratiet ikke faglige konflikter i politiske formåls tjeneste.

Det ærede medlem fremsatte nogle meget arrogante og nedsættende bemærkninger om medlemmerne af socialdemokratiets rigsdagsgruppe, fordi de enstemmigt var sluttet op om Atlantpagten, som også det ærede medlem selv stemte for. Han talte om socialdemokratiets rigsdagsgruppe som folk, der driver robotpolitik, og karakteriserede gruppen som en „ægypterhær“ m. m.

Hvis vi andre på samme måde tog os på at karakterisere den politiske indianerlejr, han hidtil har fået lov til at lege høvding og politisk mirakeldoktor for, tror jeg, arrogance ville høre op.

Det ærede medlems påstand om, at det skulle være noget særlig demokratisk at gå ind for en folkeafstemning om Atlantpagten, er jo ikke rigtig. Det er for ham et partitaktisk kneb, intet andet. Jeg har tillige nævnt, at det i en så kompliceret sag som denne antagelig ville have været meget vanskeligt at få vælgerne ud. Må jeg nævne som eksempel, at da der i 1916 stemtes om de vestindiske Øer, var 1 200 000 stemmeberettigede. 442 000 stemte, altså 37 pct., 63 pct. af vælgerne stemte ikke. Et lignende resultat af en afstemning om Atlantpagten ville af grunde, det ærede medlem kender, have været mere end skadeligt. Når det er tilfældet, er der ikke rigtigt at skyde os, der gik imod en folkeafstemning, antidemokratisk indstilling i skoene.

Til de af det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard rejste spørgsmål om amnesti og andre problemer i forbindelse med retsopgøret vil jeg gerne udtale, at vi ser det som en meget vigtig opgave indenfor rammerne af det mulige og forsvarlige at bringe dette opgør til en endelig afslutning så hurtigt som muligt med efterfølgende resocialisering.

Forsåvidt angår spørgsmålet om benådninger i forbindelse med det forestående grundlovsjubiléum skal jeg oplyse, at man i den senere tid i næsten alle tilfælde har fået udvirket benådning, når den halve straffetid var udløbet. Der er med henblik på grundlovsjubiléet gjort forberedelser til i betydeligt omfang at søge gennemført en videregående benådning. Når denne er gen-